

(המשך מעמוד 30)

סירטי ססיל דהמיל המנוח, שצולם בישיבה ראל ומוצג עתה, תחת מטר ביקורות מלי עיגות וקטלניות, על מסכי בתי הקולנוע המסוארים ביותר בניו יורק ובלונדון. רובי זלצר כתב את המוסיקה ליצירה הקולנועית הנלעגת תלזו.

ההלכה" הוא מועדון-לילה ישראלי בניו יורק, שמודעותיו מזוהרות את הקהל הניו-יורקי, המורכב מישראלים כמובן: "אינך יכול להרשות לעצמך שלא לבקר אצלנו. ערוך את סדר-הפסח עם גולדה". עודד קוטלר הוא השחקן הראשי בסרט מיכאל שלי, המוצג עתה ברחוב 75 בניו יורק, כשמבקר-הקולנוע של העיר חלר-קים בדיעותיהם עליו — מקטילה מוחלטת ועד לשבחים וביקורות-הלל.

יהורם גאון מזמר בקולג' של ברוק-לין, תחת הכותרת "האמן המפורסם ביותר בישראל".

ההקת "פוגי" מופיעה בבית-הספר התיכון בברוקלין... וישיבה של פלאטבוש, גם היא בברוקלין.

עליזה עזיקרי מבדרת את אוכלי ה-מיטבח הכשר, חזוללים "גלאט כושר" ו-

מקשיבים ל"ציפוריהשיר מישאל". פיני בן-ארי מופיע במועדון קיטריה, ברחוב 86, במרחק כמה עשרות מטרים משני בניינים רבי-קומות שבהם מתגוררות מאות מישפחות של פקידים ושליחים ישראליים, ולמענם הוקם בוודאי המועדון. מיזה פיני בן-ארי? מי שואל? גם על כך יש תשובה במודעה: "פיני בן-ארי — התשובה הישראלית לתום ג'ונס". בבקשה. כל המודעות האלה פורסמו בגילון ערב-שבת אחד של הניו-יורק פוסט, וכל זה קרה בניו-יורק, עיר-ישראל.

אוניברסיטת חיפה

קמפוס לעמך הקמפוס

בבחירות לאגודת-הסטודנטים

כאוניברסיטת חיפה מתמודדת

רשימה של יהודים וערבים

"כולם מדברים על שיתוף פעולה בין יהודים וערביים, על בסיס של כבוד והכרה

הדדיים, אבל למי יש כוח לזה? הכל נשאר בגדר דיבורים", טוענת רותי רוזה, סטודנטית חינוכית בת 24, נשואה ופעילה ב"קמפוס" — קבוצה למעורבות פוליטית וחברתית, המתמודדת ברשימה של יהודים וערבים בבחירות לאגודת הסטודנטים, הנערכות בימים אלה באוניברסיטת חיפה. הקלפיות כבר הוצבו בבניינים השונים באוניברסיטה. אף הסטודנטים הם בדרך-כלל גזע אדיש לעיסקי חברה ופוליטיקה, נחשבת אוניברסיטת חיפה כאיכפתית ב-

פעילות קאמפוס רותי רוזה וענת כרמי לא לצורך בחירות בלבד

יותר, בין המוסדות להשכלה גבוהה בארץ, קמפוס היא הרשימה האיכפתית ביותר בה. "עובדה, כל השימות האחרות נלחמות במשותף נגדנו", אומר בגאווה עלי הנדאווי בן 28, הלומד מיוחנות והוא מראשי הרשימה.

הפעילים עומדים הכן על קו הזינוק. נוסף לקמפוס מתמודדות בבחירות לאגודת-הסטודנטים עוד ארבע רשימות בעלות גב מיסלגתי, ועוד רשימת-יחיד של משוגע-לדבר, הסובב בימים האחרונים ברחבי הקמפוס כשהוא עטוף בגבדי-קרסון ועליו תמצית מצע-הבחירות שלו. הפנינים יהודי-ערבי.

רשימה של המערך; צוותא היא רשימה של סטודנטים חברי-קיבוצים, התומכים במפ"ם; טלע היא הרשימה השולטת כיום באגודת-הסטודנטים, וחבריה הם תומכי הליכוד; איך היא רשימה של סטודנטים שפרשו משלוש המפלגות במגמה להקים גוף על-מיסלגתי, שיעסוק בבעיות סטודנטאיות והקשורות באוניברסיטה בלבד, ורשימת-יחיד היא של אבנר מעיין המזוקן, סטודנט לעבודה סוציאלית הקורא לעצמו רשימת יחד, ואחרים קוראים לו דון-קישוט.

המייחד את קמפוס משאר הרשימות הוא, לדיברי ענת כרמי, ממועדויותיה: "העובדה שאנו סטודנטים, המאורגנים כבר זמן רב במסגרת חברתית מסוימת. שאר הרשימות הן התארגנויות לצורך הבחירות בלבד".

מוסיף מחול עסאם, סטודנט ערבי מזוקן הלומד כלכלה, והאוסטימי ביתח לתוצאות הבחירות לגבי רשימתו: "אנחנו הקבוצה הראשונה בארץ שהצליחה להוכיח, כי ניתן לקיים חיים חברתיים, עם מעורבות פוליטית, של יהודים וערבים יחד". הסטודנטים מן הרשימות האחרות יצרו חזית מלוכדת נגד קמפוס, ואינם מסתירים את הסיבות לכך.

אנחנו חוששים שהמילחמות בינינו יביאו לעליית כוחה של קמפוס", אומר אחד מפעילי מעט. אנשי מעט, צוותא וטלע טוענים, כי קמפוס היא למעשה רשימה שמאחריה עומדים אנשי רק"ח ומצפן, יחד עם סטודנטים ערביים. "למען האמת איננו רוצים שיישבו יותר מדי ערבים באגודה", הם אומרים.

כמוך עלינו, קמפוס היא הרשימה היחידה שבה יהודים וערבים גסי-יחוד. מיספרם שווה, והפרט הפיקנטי הוא ש-ברשימה מופיעה עם סטודנטית ערבייה, רנה בסמדר-מנוק, הלומדת עבודה סוציאלית.

כמו כל מוסד המכבד את עצמו ולפיו בכל מיסלגה, חוששים גם באוניברסיטת חיפה מתככים מאחרי הגב. נציגי הרשימות מוכנים לספר, לכל המעוניין לשמוע, על כוונותיהן הודוניות של הרשימות היריבות לייזף קולות. המועמדים ותומכיהם נערכים למיתקפה על הסטודנטים האדישים.

"הסטודנטים בארץ יכולים להוות גוף גדול ומשפיע", טוענת רותי רוזה, ובר-כנסת אפשר ללמוד מאיתנו, אפילו ש-אנחנו צעירים, איך להיות יחד כמו חברים".

יהיה דו-קיום? הבחירות באוניברסיטת חיפה יימשכו יומיים, התוצאות ייקבעו לאחר יומיים נוספים, ואז תכנס מועצת הסטודנטים, שהיא מעין הכנסת של הקמפוס, תבחר בוועדה מצומצמת, האגודה, שתהיה ממשלת הסטודנטים בשנה הקרובה.

המרצים ואנשי הסגל האקדמי אינם מסתירים את תמיכתם בקמפוס. "כל הרשימות אינן מסתירות את שייכותן הפוליטית ומיפלגות שונות, שגם ממנות את מערכת-הבחירות שלהן. קמפוס שונה, והיא נתנת דוגמה טובה לכל המדינה הזאת", אמר מרצה בחיפה.

עכשיו שואלים כולם: "היה דו-קיום, או לא יהיה?"

ההורים המאושרים אורחיהם באולם הגדול של מלון הילטון בתל-אביב, לטכס ברית-המילה של בנס'בכורם. רותי ואמיל גטלן, בעלי מיסעדת-היוקרה התל-אביבית קסבה, מקבלים את פני 300

לקטנים מקצצים

והגדולים אוכלים עוגות

א בכל יום נולד תינוק שהוא גם בן-כבוד, וגם בעליה הפוטנציאלי של מיסעדה יקרה ומפורסמת כמו הקסבה התל-אביבית.

וכשהוא נולד, אחרי שמונה שנות-נישור אין ושמונה חודשי-הריון, ידעו הוריו הר מתפוצצים-מאושר, רותי ואמיל גטלן, ל-העריך את הזכות שנפלה בחלקם, הם החליטו שירשי-העצר הטרי, שיצא לאוויר העולם במישקל ארבעה קילוגרמים ובצרי-חות בריאות, ראוי למסיבת ברית-מילה כזו, שכל החתונות המפוארות ביותר ש-נערכו איפעם יחווירו מבושה לעומתה. אמיל, בעל הקסבה, המושפע בידידים ו-בממון, הפשיל שרוליו וניגש למלאכה. הוא שכר, לצורך טכס-החיתוך, את מועדון-הלילה אוהלים במלון הילטון התל-אביבי, הפקיד על מיבצעה-האכלה את השף של המלון, והרכיב את רשימת-המזומנים הר נבחרת. ולמה דווקא בהילטון? "כי זהו טכס דתי, וצריך היה לערוך אותו במקום כשר", הסביר אמיל, באדיקות ראוייה-לשבח.

וכך הוזמנו למסיבת-הקוקטייל המפוארת כמאה ידידים-לקוחות מובהרים, שמתוכם הופיעו שלושים-אחת, ביניהם בלטו שר-הביטחון-לשעבר משה דיין, שהגיע בחברת בתו יעל, והאלוף אברהם (אברשה) טמיר, שהוא ידידו הטוב של אמיל ומשום

נסין הקסבה אמיל גטלן מחזיק בידיו את בנו הבכור, בטכס ברית-המילה שלו שנערך במלון הילטון, בו השתתפה כל אצולת הנובו-ריש הישראלית, ביניהם שר-הביטחון לשעבר, משה דיין, מחיר החינוך: כמה רבבות ל"י.